

Repövning i Fällfors

Jag blev ju efter många om och men kallad till en repövning - den sista i mitt liv. Det var också sista gången jag såg Axhammar och en del andra befäl.

Jag var väl nära 40 år gissar jag - det borde alltså ha varit ca 1982, när jag inkallades till Fällfors flygfält ovanför Byske för min sista repövning. Det var en större övning på gång och då behövde man naturligtvis mig som stöd för att klara av det hela :-)

Jag trodde ju förstås att jag skulle få bogsera lite häftiga plan men tjii. Det blir aldrig som man vill i det militära. Jag blev placerad som förare av personbil nere vid södra banänden och det visade sig vara en hit. Vi bodde i tält och det var kallt som faan, det tom snöade en natt men hårda killar som vi klarade ju oss bra ändå.

När kylan kröp på skulle man ju förstås elda men vi kom överens om att skita i det och dra över oss allt vi hade för att inte frysa. Några knorrade och var t.o.m. nära gråten men vi frös igenom en del nätter utan eldvakt och överlevde.

Vår boss som dirigerade köruppdrag var en filur. Varje gång någon ringde och ville ha körning så var alla bilar "upptagna". Ute stod en rad av bilar lediga men så vips blev det en finkörning till Skellefteå ed. och då fanns det plötsligt en bil och förare ledig, en kille som ville hem till fjällan och duscha lite.

Uppe vid fältet körde förarna häcken av sig för att serva alla som skulle fraktas hit och dit under övningarna men vi hade goda nätter där söderut.

Om någon minns så var det faktiskt en otrolig grej som hände på basen den gången. En stor Hercules gick in för landning på en sidobana vid matan istället för att landa på den riktiga banan men det gick ju bra och piloterna tyckte det var närmare till maten på det sättet, även om jag tror de skämdes för att de tagit fel på banan och en sidobana som dessutom korsades av biltrafik med trafiksignaler då och då.

I repövningen ingick att frakta ut en massa kläder, för typ underställ,

långkalsonger mm och ett tält byggdes upp intill den servisbyggnad som vi hade som kontor. Det blev vår lycka. Där ekiperade vi oss och försedde oss med långkalsonger för livet. Kronans kläder var otroligt slitstarka och jag hade randiga långkalsonger ända tills för några år sedan när de sista gav upp, tyvärr. Som alla minns såldes all utrustning bort så småningom och jag var t.o.m. på I20 och köpte en hel del grejor när det militära såldes ut.

Nära förstöra hela kriget

Vid ett tillfälle beordrades jag köra en mycket viktig transport ner till Skellefteå flygplats där ett gäng vistades på fältet för att förstärka kriget. Jag hämtade ett brev med en krigsorder, så viktig att det låsts med sigill för att inte kunna öppnas av obehörig.

Jag hämtade ordern uppe i berget vid en ledningscentral där det rådde kaos. Jag blev inte vidare väl mottagen där och lämnade gärna stället så snart jag fått körordern och brevet i min hand. Det var absolut viktigt att det skulle överlämnas personligen till befälet nere vid Skellefteå flygplats OCH kvitteras OCH kvittensen återföras till ledningscentralen efter slutfört uppdrag!!!

Full rulle ner mot Skellefteå flygplats och när jag kom dit hade jag lite svårt att hitta gänget som placerats där. Jag körde runt längs stängslet på utsidan och såg ett gäng grönklädda ligga i gräset nära banan och jag skrek till gänget och frågade om befälet fanns där. Jo visst, men han var ute och körde bil längre ner på banan.

OK - han ska ha den här krigsordern och det är VIKTIGT så jag och lämnade över brevet med sigill på. Nu hade jag förstås totalt glömt att det skulle överlämnas personligen och när jag snabbt dragit iväg norrut och kört ett par tre mil så hoppade jag till och svor för mig själv,,, JÄVVLARR, jag skulle ju ha en kvittens på överlämnandet med mig och åka tillbaka med den till ledningscentralen!!! Shitt.

Köra tillbaka och hämta eller glömma, det var då frågan?? Med tanke på vilket kaos som rådde när jag hämtade krigsordern så kom jag att bestämma mig för att de kommer nog aldrig ihåg att jag skulle återlämna ett kvitto på överlämnandet och mycket riktigt - ingen har hört av sig än idag

och kriget verkade ju trots allt ha gått bra.

Vad ordern innehöll och om den påverkade något fick aldrig någon veta men förmodligen kom den i rätta händer trots allt. Vi militärer måste ju lita på varandra - eller hur?

Flygsoldat Fröling - at your service :-)